

Pau Roig Giralt

Advocat

DIPUTACIÓ, 321

BARCELONA

*Entalbat a mà
7.1.55*

Barcelona, 2 gener 1955

Sr. Jaume Vicens Vives

CIUTAT

Estimat amic:

He llegit d'una tirada, gairebé amb voracitat, el teu "Notícia de Catalunya" i no puc estar-me, inclús abans que una lectura reposada em permeti un comentari més complet i personal amb l'autor, d'avançar-te l'extraordinària impressió que m'ha produït.

Crec sincerament que l'aparició del teu llibre és el fet polític més important per a Catalunya que s'ha produït de la guerra ençà. Fa molt de temps que vinc pensant i dient que en una època en què l'acció és tan difícil i incerta, cal aprofitar la treva imposada per a analitzar fredament, lúcidament, les bases ideològiques inexcusables, sense les quals l'acció és en el millor dels casos, inútil, perilla d'ésser contraproductiu i gairebé sempre resulta corruptora.

El teu llibre, encaminat a cridar l'atenció a l'home català d'avui sobre els grans problemes del nostre ésser i del

nostre destí, obre el camí, amb lúcida i valenta objectivitat, a aquest necessari examen de la nostra consciència col·lectiva.

Saludo la seva aparició amb la joia que produeix veure confirmat en el terreny de la realitat, el raonable optimisme que respecte a la sort del nostre poble i al seu destí, he tingut sempre i em plau felicitar-te sense reserves per l'oportunitat i per la qualitat del teu treball.

La supervivència gairebé agònica del nostre poble a través de segles d'adversitat i de desencerts propis i estranys, unida al fracàs, ja definitivament clar, de la política assimilista i centralitzadora, em fan creure que hem de dir la paraula salvadora d'Espanya. Catalunya resulta ésser, en certa aparència paradoxalment, la dipositària d'una fórmula - d'unitat i viabilitat d'Espanya que, cada dia s'anirà veient més clar, és l'única possible. La unitat de vida, enfront de la unitat de mort. La llar comuna, enfront d'una pretesa unitat de tombes on sols tingui veu l'enterramorts.

En l'obra de desbrossament dels tòpics, dels llocs comuns, de les adherències i de les càrregues pertorbadores que en el desordre de les lluites dels últims anys, han desdibuixat les línies mestres de l'actitud tradicional catalana, el teu llibre restarà sempre com una primera fita lluminosa i orientadora.

Per això els catalans hem de restar-te agraïts, i jo personalment com a català te l'agraeixo i com a amic me n'alegro ben cordialment.

Rep una forta abraçada del teu amic,

